

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r.

**o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku
cywilnego oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie
wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją
oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym**

(druk nr 899)

USTAWA z dnia 21 czerwca 2002 r. O MATERIAŁACH WYBUCHOWYCH
PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn.
zm.)

Art. 1.

Ustawa określa:

- 1) zasady wydawania oraz cofania pozwoleń na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,
- 2) zasady używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,
- 3) zasady przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i jego kontroli, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych,
- 4) zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zaliczonych do klasy 1 materiałów niebezpiecznych, z wyłączeniem amunicji i wyrobów pirotechnicznych,
- 5) procedury oceny zgodności oraz sposób oznaczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, o których mowa w pkt 4,
- <5a) zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych oraz procedury oceny zgodności,>**
- 6) zasady nadawania numeru identyfikacyjnego materiałom wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz prowadzenia rejestru materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) zasady znakowania plastycznych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Art. 9.

1. Nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wymaga uzyskania pozwolenia na

nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zwanego dalej "pozwoleniem".

[2. *Nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie:*

- 1) *wyrobów pirotechnicznych wymienionych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 8,*
- 2) *wyrobów pirotechnicznych stosowanych w kolejnictwie, leśnictwie, modelarstwie, motoryzacji, ratownictwie, rolnictwie i żegludze.]*

<2. Nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a)–c), pkt 2 lit. a) oraz pkt 3 lit. a).>

3. Przedsiębiorca może nabywać i przechowywać materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego bez uzyskania pozwolenia lub ich używać, jeżeli:

- 1) posiada koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami,
- 2) rodzaj nabywanych, przechowywanych lub używanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego odpowiada rodzajowi materiałów wybuchowych określonych w koncesji,
- 3) posiada pomieszczenia magazynowe spełniające wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- 4) zatrudnia osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 19, w zakresie dostępu do materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

4. O terminie podjęcia działalności gospodarczej w zakresie nabywania, przechowywania lub używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, o której mowa w ust. 3, przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić pisemnie wojewodę właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy.

5. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorca dołącza opinię potwierdzającą możliwość spełnienia warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 5. Opinia powinna zawierać ocenę bezpieczeństwa procesów technologicznych przewidywanych do realizacji oraz występujących w tych procesach surowców, produktów i gotowych wyrobów, a także ocenę bezpieczeństwa urządzeń technologicznych.

6. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie nabywania, przechowywania lub używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, o której mowa w ust. 3, jest obowiązany spełniać wymagania określone w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 3-8.

7. Przedsiębiorca posiadający pozwolenie, uznając za zbędne posiadane materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, może je zbyć przedsiębiorcy posiadającemu pozwolenie lub koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami po uzyskaniu na ich zbycie pisemnej zgody wojewody właściwego ze względu na swoją siedzibę lub dyrektora okręgowego urzędu górniczego, o którym mowa w art. 106 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze, właściwego ze względu na lokalizację zakładu górniczego albo

zakładu, w którym jest wykonywana działalność gospodarcza, o której mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1 lub 3, zwanego dalej "dyrektorem okręgowego urzędu górniczego", wydanej w formie decyzji administracyjnej.

[8. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz wyrobów pirotechnicznych, na których nabywanie, przechowywanie lub używanie nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia, kierując się bezpieczeństwem ich przechowywania i używania oraz biorąc pod uwagę ich właściwości i stwarzane zagrożenie.]

9. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia identyfikacji wyrobów pirotechnicznych i amunicji, dla potrzeb obrotu materiałami wybuchowymi i ich kontroli, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo użytkowników.

Rozdział 5

[Procedury oceny zgodności]

<Procedury oceny zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego>

<Rozdział 5a

Zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych oraz procedury oceny zgodności tych wyrobów

Art. 62a.

Ilekróć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) wyrobach pirotechnicznych widowiskowych – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do celów rozrywkowych,**
- 2) wyrobach pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do wykorzystania na scenie wewnątrz lub na zewnątrz budynków, w tym w produkcji filmowej i telewizyjnej lub do podobnego użytku,**
- 3) wyrobach pirotechnicznych do pojazdów – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne będące elementami urządzeń bezpieczeństwa stosowanych w pojazdach zawierających materiały pirotechniczne wykorzystywane do uruchamiania tych lub innych urządzeń,**
- 4) pozostałych wyrobach pirotechnicznych – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne inne niż wyroby, o których mowa w pkt 1 i 2, stosowane w kolejnictwie, leśnictwie, lotnictwie, modelarstwie, ratownictwie, rolnictwie, żegludze oraz wyroby pirotechniczne do pojazdów,**
- 5) wyrobach pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne, o których mowa w pkt 1–4, lub grupy takich wyrobów pirotechnicznych o podobnej konstrukcji i o podobnym działaniu, po raz pierwszy udostępniane, w celu dystrybucji lub wykorzystania, na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy**

o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez producenta lub importera, nieodpłatnie albo za opłatą.

Art. 62b.

Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych, zgodnie z odrębnymi przepisami, do niehandlowego wykorzystania przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celną, Służbę Więzienną oraz jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 353),
- 2) wyposażenia morskiego, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899),
- 3) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym,
- 4) kapiszonów przeznaczonych do zabawek i innych wyrobów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, dotyczących zasadniczych wymagań dla zabawek,
- 5) amunicji oraz amunicji ślepej.

Art. 62c.

1. Producent lub importer dokonuje klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu zgodnie z ich przeznaczeniem i poziomem stwarzanego przez nie zagrożenia, w tym poziomie natężenia emitowanego dźwięku, w następujący sposób:

- 1) wyroby pirotechniczne widowiskowe:

- a) klasa 1: wyroby, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku w budynkach oraz na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków,
- b) klasa 2: wyroby, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków,
- c) klasa 3: wyroby, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku na dużych, otwartych przestrzeniach na zewnątrz budynków,
- d) klasa 4: wyroby, które podczas działania charakteryzują się wysokim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem natężenia emitowanego dźwięku, określane również jako wyroby pirotechniczne widowiskowe do zastosowań profesjonalnych, przeznaczone do użytku i obsługi przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną,

- 2) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego:
 - a) klasa T1: wyroby, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,
 - b) klasa T2: wyroby przeznaczone do użytku wyłącznie przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną,
- 3) pozostałe wyroby pirotechniczne:
 - a) klasa P1: wyroby, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,
 - b) klasa P2: wyroby przeznaczone do obsługi i użytku wyłącznie przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną.
2. Osobą posiadającą wiedzę specjalistyczną jest osoba, która uzyskała zaświadczenie potwierdzające przygotowanie zawodowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1.
3. Jednostka notyfikowana potwierdza klasyfikację, o której mowa w ust. 1, w ramach dokonywania oceny zgodności.

Art. 62d.

1. Producent wyrobów pirotechnicznych jest obowiązany zapewnić, aby wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu były zgodne z zasadniczymi wymaganiami.
2. W przypadku gdy producent wyrobów pirotechnicznych nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, importer wyrobów pirotechnicznych jest obowiązany zapewnić, że producent realizuje obowiązki wynikające z ustawy lub że zostaną one zrealizowane przez samego importera.
3. Producent wyrobów pirotechnicznych:
 - 1) przedkłada wyrób pirotechniczny jednostce notyfikowanej, która przeprowadza ocenę zgodności tego wyrobu z zasadniczymi wymaganiami,
 - 2) umieszcza na wyrobie pirotechnicznym oznakowanie CE i etykietę.

Art. 62e.

1. Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu podlegają kontroli w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań.
2. Kontrolę spełniania przez wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu zasadniczych wymagań prowadzą:
 - 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1–4,
 - 2) inspektorzy pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2.
3. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu drogowego wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.).
4. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu kolejną wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm.).

5. Właściwy komendant Policji lub komendant straży gminnej (miejskiej) jest obowiązany do zapewnienia pomocy organom, o których mowa w ust. 2, w toku wykonywania czynności kontrolnych.
6. Postępowania w sprawach dotyczących wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu niespełniających zasadniczych wymagań prowadzą:
 - 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1–4,
 - 2) okręgowi inspektorzy pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2.
7. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sporządza corocznie, za poprzedni rok kalendarzowy, informację o prowadzonych działaniach w zakresie kontroli wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu i przekazuje ją Komisji Europejskiej.

Art. 62f.

W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 62g.

1. Wyroby pirotechniczne muszą:

- 1) być zaprojektowane i wytworzone w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich technologii mogły zostać unieszkodliwione w sposób minimalnie uciążliwy dla środowiska,
- 2) być badane w rzeczywistych warunkach ich używania; jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie badania w warunkach laboratoryjnych, należy je przeprowadzić w takich warunkach, w jakich wyrób pirotechniczny ma być używany,
- 3) działać prawidłowo, gdy używa się ich zgodnie z przeznaczeniem.

2. Do wyrobów pirotechnicznych należy dołączyć, sporządzone w języku polskim:

- 1) instrukcję obsługi wyrobu pirotechnicznego zawierającą, w miarę potrzeby, oznaczenia dotyczące bezpiecznego przewozu, przechowywania, używania i unieszkodliwiania tych wyrobów, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznych odległości użytkownika od używanych wyrobów pirotechnicznych,
- 2) informacje o urządzeniach i akcesoriach potrzebnych do bezpiecznego działania tych wyrobów oraz instrukcje ich obsługi.

3. Materiał pirotechniczny musi być umieszczony w wyrobach pirotechnicznych w trakcie ich przechowywania, transportu oraz użytkowania, o ile instrukcja obsługi wyrobu pirotechnicznego nie przewiduje inaczej.

Art. 62h.

Podczas przeprowadzania badania wyrobu pirotechnicznego należy zbadać następujące jego właściwości oraz parametry techniczne:

- 1) zgodność wyrobu pirotechnicznego z rysunkiem konstrukcyjnym, z uwzględnieniem jego struktury i charakterystycznych właściwości, masy i ilościowego składu chemicznego stosowanego w wyrobie materiału pirotechnicznego oraz wymiarów,

- 2) stabilność fizyczną i chemiczną wyrobu pirotechnicznego podczas jego przechowywania i transportu,
- 3) możliwość bezpiecznego przechowywania, transportu oraz używania wyrobu pirotechnicznego,
- 4) stabilność chemiczną i termiczną zawartych w wyrobie pirotechnicznym materiałów pirotechnicznych,
- 5) odporność na działanie wody, jeżeli wyrób pirotechniczny ma być używany w warunkach wilgotnych lub w wodzie, a jej oddziaływanie może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo lub niezawodność jego działania,
- 6) odporność na działanie niskich i wysokich temperatur, jeżeli przewiduje się przechowywanie lub używanie wyrobu pirotechnicznego w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie poszczególnych składników lub całego wyrobu może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo i niezawodność jego działania,
- 7) środki bezpieczeństwa mające na celu zapobieganie przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi lub wybuchowi,
- 8) odporność wyrobu pirotechnicznego i jego opakowania, a także innych części składowych na pogorszenie się jakości tego wyrobu w przewidzianych w instrukcji obsługi tego wyrobu warunkach jego składowania.

Art. 62i.

Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu nie mogą zawierać:

- 1) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, o których mowa w ustawie, z wyjątkiem prochu czarnego, materiałów pirotechnicznych oraz piorunianu srebra, z zastrzeżeniem art. 62j ust. 1 pkt 3,
- 2) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użycia przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celną oraz Służbę Więzienną.

Art. 62j.

1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1 muszą spełniać następujące warunki:

- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 1 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza,
 - 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości,
 - 3) masa piorunianu srebra w trzaskających kulkach nie może przekraczać 2,5 mg.
2. Do klasy 1 wyrobów pirotechnicznych widowiskowych nie zalicza się petard, baterii petard, petard błyskowych i baterii petard błyskowych.
3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 2 muszą spełniać następujące warunki:

- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 8 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza,
 - 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości.
4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 3 muszą spełniać następujące warunki:
- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 15 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza,
 - 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości.

Art. 62k.

1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe mogą być skonstruowane wyłącznie z materiałów ograniczających do minimum zagrożenie życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska spowodowane rozrzutem odłamków powstających w trakcie ich działania.
2. Sposób zapłonu wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi być określony na etykiecie lub w instrukcji obsługi.
3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe użytkowane zgodnie z instrukcją obsługi nie mogą działać w sposób inny niż opisany przez producenta.
4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klas 1, 2 i 3 muszą być zabezpieczone przed przypadkowym zapłonem za pomocą osłony lub opakowania. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4 muszą być zabezpieczone przed przypadkowym zapłonem w sposób określony przez producenta.
5. Na wyrobach pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu producent umieszcza w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny oznakowanie CE.
6. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych do pojazdów, muszą zawierać co najmniej:
 - 1) nazwę i adres producenta lub, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nazwę producenta oraz nazwę i adres importera,
 - 2) nazwę oraz określenie typu wyrobu pirotechnicznego,
 - 3) wskazanie wymagań dostępności dla użytkowników, w tym oznaczenia klasy wyrobu pirotechnicznego,
 - 4) określenie rodzaju miejsc, w których jest dozwolone używanie wyrobu pirotechnicznego,

- 5) instrukcję obsługi wyrobu pirotechnicznego,
 - 6) wskazanie roku produkcji wyrobu pirotechnicznego widowiskowego klas 3 i 4,
 - 7) w uzasadnionych przypadkach określenie minimalnej bezpiecznej dla użytkownika wyrobu pirotechnicznego odległości używania tego wyrobu,
 - 8) określenie ilości netto materiału pirotechnicznego.
7. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych do pojazdów muszą zawierać:
- 1) nazwę i adres lub dane identyfikacyjne producenta lub, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nazwę i adres importera,
 - 2) nazwę i określenie rodzaju wyrobu pirotechnicznego,
 - 3) instrukcję bezpieczeństwa.
8. W przypadku gdy na wyrobie pirotechnicznym wprowadzanym do obrotu nie ma miejsca na umieszczenie na nim etykiety, informacje, o których mowa w ust. 6, należy umieścić na opakowaniu tego wyrobu.
9. Do wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w art. 62a pkt 3, dołącza się karty charakterystyki, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.).
10. Przepisów ust. 5–7 nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych prezentowanych podczas targów, wystaw i pokazów w celach handlowych ani do wyrobów pirotechnicznych wytworzonych w celu prowadzenia prac badawczo-rozwojowych oraz prób, o ile na wyrobie pirotechnicznym w sposób widoczny umieszczona będzie informacja, że wyroby te nie będą sprzedawane, dopóki producent nie doprowadzi do zgodności tych wyrobów z zasadniczymi wymaganiami.

Art. 62l.

1. Pozostałe wyroby pirotechniczne projektuje się w taki sposób, aby ograniczyć do minimum:
 - 1) zagrożenie życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska podczas ich używania zgodnie z ich przeznaczeniem,
 - 2) ryzyko dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska spowodowane rozrzutem odłamków w razie przypadkowego zapłonu.
2. Sposób zapłonu pozostałych wyrobów pirotechnicznych musi być określony na widocznej etykiecie lub w instrukcji obsługi.
3. Pozostałe wyroby pirotechniczne, używane zgodnie z instrukcją ich obsługi, muszą działać prawidłowo do daty ich ważności określonej przez producenta.

Art. 62m.

1. Zapalniki muszą zapewnić prawidłowy zapłon wyrobów pirotechnicznych i posiadać wystarczającą zdolność do takiego zapłonu w warunkach ich używania przewidzianych w instrukcji obsługi.

2. Zapalniki należy chronić przed wyładowaniami elektrostatycznymi w normalnych warunkach ich przechowywania i używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.
3. Zapalniki elektryczne należy chronić przed promieniowaniem elektromagnetycznym, działaniem fal radiowych oraz prądami błędzającymi w normalnych warunkach ich przechowywania i używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.
4. Osłony zapalników muszą mieć wytrzymałość mechaniczną wystarczającą do ochrony zawartego w nich materiału pirotechnicznego przy poddaniu ich obciążeniom mechanicznym przewidzianym w instrukcji obsługi.
5. Czas spalania zapalników musi być określony w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.
6. Charakterystyki elektryczne zapalników elektrycznych, w tym natężenie prądu niepowodujące zapłonu, natężenie prądu powodujące zapłon, ewentualny czas opóźnienia zapłonu oraz opór elektryczny, muszą być określone w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.
7. Przewody zapalników elektrycznych muszą posiadać wystarczającą izolację elektryczną, wytrzymałość mechaniczną oraz muszą zapewniać niezawodne połączenie z zapalnikiem w stopniu gwarantującym bezpieczeństwo podczas ich stosowania zgodnie z instrukcją obsługi wyrobu pirotechnicznego.

Art. 62n.

Wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, następującym procedurom oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami:

- 1) badaniu typu WE (moduł B) – wykonywanemu w sposób określony w art. 62p oraz zależnie od wyboru producenta:
 - a) badaniu zgodności z typem (moduł C) – wykonywanemu w sposób określony w art. 62r,
 - b) procedurze zapewnienia jakości produkcji (moduł D) – przeprowadzanej w sposób określony w art. 62s, zwanej dalej „systemem zapewnienia jakości produkcji”,
 - c) procedurze zapewnienia jakości wyrobu (moduł E) – przeprowadzanej w sposób określony w art. 62t, zwanej dalej „systemem zapewnienia jakości wyrobu”,
- 2) sprawdzaniu jednostkowemu (moduł G) – wykonywanemu w sposób określony w art. 62u,
- 3) systemem pełnego zapewniania jakości (moduł H), o którym mowa w art. 62w – w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 4.

Art. 62o.

Jednostka notyfikowana dokonująca oceny zgodności wyrobu pirotechnicznego z zasadniczymi wymaganiami musi spełniać wymagania określone w art. 19 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 62p.

1. Badanie typu WE jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i deklaruje, że próbka reprezentatywna badanego rodzaju wyrobu pirotechnicznego spełnia zasadnicze wymagania.

2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE producent składa w wybranej jednostce notyfikowanej.
3. Wniosek musi zawierać:
 - 1) nazwę i adres producenta wyrobu pirotechnicznego takiego wyrobu,
 - 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej,
 - 3) dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 5.
4. Wnioskodawca musi udostępnić jednostce notyfikowanej próbkę reprezentatywną badanego rodzaju wyrobu pirotechnicznego, zwaną dalej „typem”. Jednostka notyfikowana może zażądać kolejnych próbek reprezentatywnych, jeżeli są one potrzebne do przeprowadzenia programu badań.
5. Dokumentacja techniczna musi pozwolić na dokonanie oceny zgodności wyrobu pirotechnicznego z zasadniczymi wymaganiami. Dokumentacja techniczna musi, w zakresie istotnym dla dokonania tej oceny, zawierać projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu pirotechnicznego oraz:
 - 1) ogólny opis typu,
 - 2) projekt koncepcyjny - w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów oraz obwodów,
 - 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków technicznych i schematów,
 - 4) opis działania wyrobu pirotechnicznego,
 - 5) wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymagań, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane,
 - 6) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań,
 - 7) sprawozdania z badań.
6. Jednostka notyfikowana:
 - 1) sprawdza, czy typ został wytworzony zgodnie z dokumentacją techniczną,
 - 2) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają zasadnicze wymagania w przypadku, gdy normy zharmonizowane nie zostały zastosowane,
 - 3) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy producent zastosował odpowiednie normy zharmonizowane,
 - 4) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badań i testów.
7. Jeżeli typ spełnia zasadnicze wymagania, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu WE. Certyfikat ten musi zawierać nazwę i adres producenta, wyniki badań i informacje niezbędne dla identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu załącza się wykaz odpowiednich części dokumentacji technicznej i przechowuje się jego kopię.
8. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu WE, uzasadnia przyczynę odmowy oraz poucza o możliwości zwrócenia się o ponowne rozpatrzenie wniosku.

9. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu WE, o zmianach wprowadzonych lub planowanych do wprowadzenia do zatwierdzonego wyrobu, jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na zgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami lub warunkami dotyczącymi jego używania. Jednostka notyfikowana przeprowadza dodatkowe zatwierdzenie wyrobu pirotechnicznego oraz wystawia dokument uzupełniający do wydanego certyfikatu badania typu WE.
10. W przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przechowywanie i udostępnianie dokumentacji technicznej wyrobu pirotechnicznego należy do osoby, która wprowadza dany wyrób pirotechniczny do obrotu.
11. Producent przechowuje wraz z dokumentacją techniczną kopie certyfikatów badania typu WE i uzupełnień do nich przez okres co najmniej 10 lat od daty wytworzenia ostatniego wyrobu pirotechnicznego.

Art. 62r.

1. Badanie zgodności z typem jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i deklaruje, że dany wyrób pirotechniczny jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełnia zasadnicze wymagania, które mają do niego zastosowanie. Producent umieszcza oznakowanie CE na wyrobie pirotechnicznym i sporządza pisemną deklarację zgodności.
2. Producent musi podjąć wszelkie konieczne działania w celu zapewnienia, aby proces wytwarzania wyrobów pirotechnicznych gwarantował zgodność wytworzonego wyrobu pirotechnicznego z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymaganiami.
3. Do badania zgodności z typem przepis art. 62p ust. 10 stosuje się odpowiednio.
4. Producent musi przechowywać kopie deklaracji zgodności przez okres co najmniej 10 lat od momentu wytworzenia ostatniego wyrobu pirotechnicznego.
5. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta wykonuje badania lub podejmuje działania mające na celu wykonanie badań wyrobu pirotechnicznego w określonych odstępach czasu. Próbką reprezentatywna wyrobów pirotechnicznych pobrana u producenta przez jednostkę notyfikowaną musi zostać poddana odpowiednim badaniom i testom, określonym w normach zharmonizowanych lub równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności tych wyrobów z zasadniczymi wymaganiami. W przypadku gdy co najmniej jedna zbadana próbka wyrobu pirotechnicznego nie spełnia zasadniczych wymagań, jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania.
6. Producent w trakcie procesu wytwarzania wyrobów pirotechnicznych umieszcza na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, na jej odpowiedzialność.

Art. 62s.

1. System zapewnienia jakości produkcji jest procedurą, poprzez którą producent wypełniający zobowiązania, o których mowa w ust. 3, zapewnia i deklaruje, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu

- WE i spełniają zasadnicze wymagania. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym wyrobie pirotechnicznym i sporządza pisemną deklarację zgodności.
2. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15.
 3. Producent stosuje zatwierdzony system zapewnienia jakości produkcji, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 7. Producent podlega kontroli, o której mowa w ust. 15–18.
 4. Producent stosując system zapewnienia jakości produkcji, składa w jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny tego systemu w stosunku do określonych we wniosku wyrobów pirotechnicznych.
 5. Wniosek musi zawierać informacje dotyczące danej klasy wyrobów pirotechnicznych będących przedmiotem wniosku.
 6. Do wniosku należy dołączyć:
 - 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości produkcji,
 - 2) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu,
 - 3) kopię certyfikatu badania typu WE.
 7. System zapewnienia jakości produkcji musi gwarantować zgodność wyrobu z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymaganiami, które dotyczą tego wyrobu.
 8. Producent dokumentuje, w systematyczny i uporządkowany sposób, wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji.
 9. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości produkcji musi umożliwiać jednoznaczną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości produkcji. Dokumentacja ta w szczególności musi zawierać opis:
 - 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień producenta w odniesieniu do jakości wyrobów pirotechnicznych,
 - 2) procesów wytwarzania, technik zarządzania jakością i technik zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, które będą stosowane,
 - 3) badań i testów, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwość ich przeprowadzania,
 - 4) zapisów dotyczących jakości produkcji wyrobów pirotechnicznych, takich jak sprawozdania z kontroli oraz dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy,
 - 5) środków monitorujących osiągnięcie wymaganej jakości wyrobów pirotechnicznych oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości produkcji tych wyrobów.
 10. Jednostka notyfikowana ocenia system zapewnienia jakości produkcji w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 7–9. Systemy zapewnienia jakości produkcji, które stosują odpowiednie normy zharmonizowane, muszą spełniać te wymagania.
-

11. W skład zespołu audytorów dokonujących oceny, o której mowa w ust. 10, musi wchodzić co najmniej 1 osoba posiadająca doświadczenie w ocenie technologii danego wyrobu pirotechnicznego.
12. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu zapewnienia jakości produkcji oraz przeprowadza kontrole w zakładzie producenta. Wyniki przeprowadzonej oceny zawierające wyniki badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi.
13. Producent musi zobowiązać się do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości produkcji oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie, a także informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie.
14. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system zapewnienia jakości produkcji spełnia wymagania, o których mowa w ust. 7–9, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi.
15. Jednostka notyfikowana kontroluje system zapewnienia jakości produkcji w celu upewnienia się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości.
16. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej, w celu przeprowadzenia kontroli, dostęp do pomieszczeń wytwórczych, kontroli jakości, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności udostępnia:
 - 1) dokumentację dotyczącą systemu zapewnienia jakości produkcji,
 - 2) zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy.
17. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości produkcji oraz przekazuje producentowi sprawozdania z tych audytów.
18. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system zapewnienia jakości produkcji funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badania takie przeprowadzono.
19. Producent przechowuje, przez okres co najmniej 10 lat od daty wytworzenia lub wprowadzenia do obrotu ostatniego wyrobu:
 - 1) dokumentację, o której mowa w ust. 6 pkt 1 i 2,
 - 2) dokumentację dotyczącą zmiany zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości produkcji.
20. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym informacje dotyczące wydanych lub cofniętych zatwierdzeń systemów zapewnienia jakości produkcji.

Art. 62t.

1. System zapewnienia jakości wyrobu jest procedurą, poprzez którą producent spełniający zobowiązania, o których mowa w art. 62s ust. 3, zapewnia i deklaruje, że

badane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE.

2. Przepisy art. 62s ust. 3–20 stosuje się odpowiednio do systemu zapewnienia jakości wyrobu.

Art. 62u.

1. Sprawdzanie jednostkowe jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i deklaruje, że wyrób pirotechniczny, dla którego wydano certyfikat badania typu WE, jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami. Producent umieszcza oznakowanie CE na wyrobie i sporządza pisemną deklarację zgodności.
2. Jednostka notyfikowana bada wyrób pirotechniczny i przeprowadza badania wymienione w normach zharmonizowanych lub równoważne badania w celu potwierdzenia zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami.
3. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na zatwierdzonym wyrobie pirotechnicznym oraz wystawia certyfikat zgodności dotyczący przeprowadzonych badań.
4. Dokumentacja techniczna musi umożliwić ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego z zasadniczymi wymaganiami oraz odczytanie projektu, procesu wytwarzania i działania wyrobu pirotechnicznego, a także zawierać:
 - 1) opis typu,
 - 2) projekt i rysunki techniczne oraz schematy części, podzespołów i obwodów,
 - 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania projektów oraz rysunków technicznych, schematów części, podzespołów oraz obwodów,
 - 4) opis działania wyrobu pirotechnicznego,
 - 5) wykaz norm zharmonizowanych, stosowanych w całości lub częściowo oraz, w przypadku niezastosowania tych norm, przyjęte opisy rozwiązań w celu spełnienia zasadniczych wymagań,
 - 6) wyniki obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań,
 - 7) sprawozdania z badań.

Art. 62w.

1. Pełne zapewnianie jakości wyrobu jest procedurą, poprzez którą producent spełniający wymagania określone w art. 62s ust. 3–6 zapewnia i deklaruje, że wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4 spełniają zasadnicze wymagania.
2. Przepisy ust. 3 i 4 oraz art. 62s ust. 3–6 stosuje się odpowiednio do pełnego zapewniania jakości wyrobu pirotechnicznego.
3. Producent składa w jednostce notyfikowanej wniosek o ocenę systemu zapewniania jakości. Wniosek musi zawierać:
 - 1) informacje o przewidzianej klasie wyrobu pirotechnicznego będącego przedmiotem wniosku,
 - 2) dokumentację dotyczącą systemu zapewniania jakości.
4. System pełnego zapewniania jakości musi gwarantować zgodność wyrobu pirotechnicznego z zasadniczymi wymaganiami.

5. Producent dokumentuje w systematyczny i uporządkowany sposób wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji.
6. Dokumentacja systemu pełnego zapewniania jakości musi umożliwiać jednoznaczną interpretację programów i planów jakości, instrukcji i sprawozdań dotyczących jakości oraz zawierać w szczególności opis:
 - 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień producenta w odniesieniu do projektu i jakości wyrobu pirotechnicznego,
 - 2) specyfikacji technicznych i konstrukcyjnych, łącznie z zastosowanymi normami, a także, w przypadku gdy normy zharmonizowane nie zostały w pełni zastosowane, opis środków, które będą stosowane w celu spełnienia zasadniczych wymagań,
 - 3) techniki kontroli i sprawdzania gotowego wyrobu pirotechnicznego, procedur i systematycznych działań, które będą stosowane podczas wytwarzania wyrobu pirotechnicznego zaklasyfikowanego do określonej klasy,
 - 4) odpowiednich technologii wytwarzania, kontroli jakości i zapewniania jakości, zastosowanych procedur i systematycznych działań,
 - 5) kontroli, które będą przeprowadzane przed wytworzeniem, w trakcie wytwarzania i po wytworzeniu, a także częstotliwość ich przeprowadzania,
 - 6) zapisów dotyczących jakości, takich jak: protokoły kontroli jakości, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających badania i testy,
 - 7) środków monitorujących osiągnięcie wymaganej jakości i projektowania wyrobu oraz skuteczności funkcjonowania systemu pełnego zapewniania jakości.
7. Przepisy art. 62s ust. 11–18 stosuje się odpowiednio do systemu pełnego zapewniania jakości.
8. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk projektowania, wytwarzania, kontroli jakości, badania i magazynowania w celu dokonania kontroli oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, a w szczególności:
 - 1) dokumentację systemu pełnego zapewniania jakości,
 - 2) zapisy dotyczące systemu zapewniania jakości w dziedzinie badań i rozwoju, takie jak: wyniki analiz, obliczeń i badań,
 - 3) zapisy dotyczące systemu pełnego zapewniania jakości w dziedzinie produkcji, takie jak: sprawozdania z kontroli jakości, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających badania i testy.>

USTAWA z dnia 22 czerwca 2001 r. O WYKONYWANIU DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ W ZAKRESIE WYTWARZANIA I OBROTU MATERIAŁAMI WYBUCHOWYMI, BRONIĄ, AMUNICJĄ ORAZ WYROBAMI I TECHNOLOGIĄ O PRZEZNACZENIU WOJSKOWYM LUB POLICYJNYM (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.)

Art. 6.

1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- 2) obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

wymaga uzyskania koncesji, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w ust. 2.

[2. Nie jest wymagane uzyskanie koncesji na obrót:

- 1) wyrobami pirotechnicznymi wymienionymi w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 8 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007 i Nr 238, poz. 2019 oraz z 2004 r. Nr 222, poz. 2249),*
- 2) wyrobami pirotechnicznymi stosowanymi w kolejnictwie, leśnictwie, modelarstwie, motoryzacji, ratownictwie, rolnictwie i żegludze.]*

<2. Nie jest wymagane uzyskanie koncesji na obrót wyrobami pirotechnicznymi, o których mowa w art. 62a pkt 1–4 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.).>

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje broni i amunicji oraz
 - 2) wykaz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym
- na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja, uwzględniając potrzeby obronności i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagrożenia życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

Art. 7.

1. Koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 6 ust. 1, zwanej dalej "koncesją", udziela, odmawia udzielenia, zmienia, cofa lub ogranicza jej zakres, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej "organem koncesyjnym".

[2. Przed udzieleniem koncesji organ koncesyjny jest obowiązany, a przed wydaniem innych decyzji, o których mowa w ust. 1, może zasięgnąć opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

3. Organ koncesyjny zawiadamia o udzieleniu koncesji, jej zmianie lub cofnięciu właściwych ze względu na siedzibę przedsiębiorcy lub miejsce wykonywania działalności

gospodarczej wojewodę, komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, komendanta wojewódzkiego Policji, Głównego Inspektora Pracy, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. O odmowie wydania koncesji zawiadamia się również Ministra Obrony Narodowej, Szefa Urzędu Ochrony Państwa oraz komendanta wojewódzkiego Policji.]

- <2. Przed udzieleniem koncesji organ koncesyjny jest obowiązany, a przed wydaniem innych decyzji, o których mowa w ust. 1, może zasięgnąć opinii ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.**
- 3. Organ koncesyjny zawiadamia o udzieleniu koncesji, jej zmianie lub cofnięciu Głównego Inspektora Pracy, ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz właściwych ze względu na siedzibę przedsiębiorcy lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej wojewodę, komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendanta wojewódzkiego Policji. Organ koncesyjny zawiadamia o odmowie udzielenia koncesji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.>**

Art. 31.

1. Nabywanie materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym od przedsiębiorców nieposiadających koncesji na obrót tymi towarami jest zakazane, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 2.
- [2. Wyroby, o których mowa w art. 6 ust. 2, oraz broń, na której posiadanie nie jest wymagane pozwolenie na broń, mogą być sprzedawane wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.]*
- <2. Wyroby, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a–c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w art. 6 ust. 2, oraz broń, na posiadanie której nie jest wymagane pozwolenie na broń, mogą być sprzedawane wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.>**